

PARLAMENTUL EUROPEAN

2009 - 2014

Document de ședință

15.9.2010

B7-0520/2010

PROPUNERE DE REZOLUȚIE

depusă pe baza declarației Comisiei

în conformitate cu articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul de procedură

referitoare la strategia europeană pentru dezvoltarea economică și socială a regiunilor muntoase, a insulelor și a zonelor slab populate

**Riikka Manner, Ramona Nicole Mănescu, Pat the Cope Gallagher,
Giommaria Uggias**
în numele Grupului ALDE

B7-0520/2010

Rezoluția Parlamentului European referitoare la strategia europeană pentru dezvoltarea economică și socială a regiunilor muntoase, a insulelor și a zonelor slab populate

Parlamentul European,

- având în vedere titlul XII din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 174,
- având în vedere dispozițiile de reglementare a fondurilor structurale pentru perioada 2007-2013,
- având în vedere Decizia Consiliului din 6 octombrie 2006 privind orientările strategice comunitare în materie de coeziune¹,
- având în vedere Rezoluția sa din 2 septembrie 2003 privind regiunile dezavantajate din punct de vedere structural (insule, regiuni muntoase, regiuni cu densitate scăzută a populației) în contextul politicii de coeziune și perspectivele instituționale ale acestora,
- având în vedere Avizul Comitetului Regiunilor din 7 iulie 2005 privind revizuirea orientărilor pentru ajutoarele de stat regionale,
- având în vedere Rezoluția sa din 15 martie 2007 privind constrângerile insulare, naturale și economice în contextul politicii regionale,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 6 octombrie 2008 referitoare la Cartea verde privind coeziunea teritorială – Transformarea diversității teritoriale într-un avantaj,
- având în vedere Documentul de lucru al serviciilor Comisiei „Regiunile în 2020 – evaluarea viitoarelor provocări pentru regiunile UE” (SEC(2008)2868),
- având în vedere documentele de lucru ale Comisiei privind „Teritoriile cu caracteristici geografice specifice” (nr. 02/2009),
- având în vedere Rezoluția sa din 24 martie 2009 referitoare la Cartea verde privind coeziunea teritorială și stadiul dezbaterilor referitoare la viitoarea reformă a politicii de coeziune,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 15 iunie 2009 referitoare la Al șaselea raport intermediar privind coeziunea economică și socială,
- având în vedere Comunicarea Comisiei din 31 martie 2010 intitulată „Politica de coeziune: raport strategic pentru anul 2010 privind punerea în aplicare a programelor pentru perioada 2007-2013” (SEC(2010)0360),

¹ JO L 291, 21.10.2006, p. 11.

- având în vedere articolul 110 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,
- A. întrucât principiul coeziunii teritoriale a fost consolidat prin regulamentele referitoare la fondurile structurale 2007-2013 și reprezintă unul dintre noile obiective-cheie ale Uniunii Europene introduse de Tratatul de la Lisabona, având drept scop asigurarea dezvoltării armonioase a Uniunii prin reducerea discrepanțelor regionale și prin eliminarea obstacolelor din calea dezvoltării, inclusiv a obstacolelor legate de handicapurile naturale și geografice;
- B. întrucât, conform articolului 174 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, o atenție deosebită se acordă regiunilor afectate de handicapuri naturale sau demografice grave și permanente, cum ar fi regiunile cele mai nordice foarte slab populate, precum și regiunile insulare și muntoase;
- C. întrucât regiunile muntoase, insulele și zonele slab populate se confruntă cu provocări deosebite din cauza schimbărilor demografice, a accesului dificil, a schimbărilor climatice, a fenomenelor ce țin de migrație, a aprovizionării cu energie și a integrării regionale,
1. salută includerea coeziunii teritoriale ca obiectiv nou al Uniunii și noul articol 174; consideră că dispozițiile articolului 174 ar trebui să se transforme în strategii de dezvoltare specifice și în măsuri concrete având ca scop depășirea handicapurilor și exploatarea potențialului acestor regiuni;
 2. salută documentele de lucru ale Comisiei privind „Teritoriile cu caracteristici geografice specifice”; consideră totuși că regiunile muntoase, insulele și zonele slab populate nu reprezintă nici pe departe grupuri omogene de regiuni și că pentru acestea se justifică crearea de programe specifice în domeniul dezvoltării regionale; subliniază că aceste grupuri de regiuni au în comun anumite caracteristici importante care le diferențiază de alte regiuni;
 3. invită Comisia să depună eforturi în vederea stabilirii unor indicatori statistici mai pertinenti și teritorializați pentru a oferi o imagine mai cuprinzătoare a nivelului de dezvoltare al acestor regiuni; subliniază că alți indicatori în afară de PIB (populația totală, rata șomajului, rata ocupării forței de muncă, nivelul de educație, densitatea populației) pot fi deja utilizați în regiunile eligibile în cadrul obiectivului de competitivitate regională și ocupare a forței de muncă; solicită Comisiei să studieze posibilitatea de a stabili pe viitor, alături de acești indicatori, indicatori specifici și pentru regiunile muntoase, insule, zone izolate sau slab populate; consideră totuși că PIB-ul trebuie să reprezinte în continuare principalul criteriu de stabilire a eligibilității pentru asistență în cadrul politicii regionale;
 4. solicită includerea unui cadru de politici specific european care să fie integrat și flexibil, cu implicații juridice și financiare, în vederea rezolvării problemelor legate de regiunile muntoase, de insule și de zonele slab populate pe baza caracteristicilor comune ale acestora, dar ținând seama de situațiile diverse și respectând principiul proporționalității; consideră că politica de coeziune ar trebui să abordeze situația regiunilor muntoase, insulelor și zonelor slab populate nu numai prin politica regională, ci și prin alte politici ale

UE cu un impact teritorial semnificativ asupra dezvoltării acestor regiuni; consideră că un cadru politic european pentru regiunile muntoase, insule și zonele slab populate ar putea aduce valoarea adăugată necesară depășirii handicapurilor permanente ale acestor regiuni și adaptării modelului lor de dezvoltare prin folosirea avantajelor acestora;

5. invită statele membre și autoritățile regionale și locale să își asume un rol important în cadrul strategiilor de dezvoltare a regiunilor muntoase, a insulelor și a zonelor slab populate, deoarece este necesară o abordare verticală cu implicarea și contribuția tuturor nivelurilor administrației, respectându-se principiul subsidiarității, pentru a aduce aceste regiuni pe calea cea bună a dezvoltării durabile, ținându-se seama de alte sectoare importante din regiunile respective; subliniază că potențialul acestor regiuni, care adesea dețin vaste resurse naturale, poate avea o contribuție pozitivă la realizarea obiectivelor, în special în domeniul politicii energetice și al cercetării și dezvoltării, astfel cum s-a stabilit în strategia UE 2020;
6. invită Comisia și statele membre să se asigure că regiunile muntoase, insulele și zonele slab populate se vor bucura în continuare de dispoziții specifice și în cadrul noilor perspective financiare și în timpul următoarei perioade de programare;
7. salută grupările europene de cooperare teritorială (GECT), care reprezintă instrument destinat depășirii obstacolelor din calea cooperării teritoriale; încurajează regiunile muntoase, insulele și zonele slab populate să apeleze la GECT pentru administrarea proiectelor de cooperare teritorială cu alte regiuni cofinanțate de UE ca o modalitate de a se apropia de zonele economice din jurul lor;
8. încurajează statele membre să utilizeze pe deplin instrumentele politicii europene de vecinătate în regiunile muntoase, în insule și în zonele slab populate pentru a beneficia de resursele existente la nivel transfrontalier;
9. solicită renunțarea la criteriile legate de distanță (150 km) când este vorba de clasificarea insulelor ca regiuni de frontieră eligibile pentru finanțare prin programele de cooperare transfrontalieră în cadrul obiectivului de cooperare teritorială al politicii de coeziune sau în cadrul politicii europene de vecinătate; consideră că, în cazul în care ar fi necesar să se stabilească un tip de limită, ar fi mai potrivit ca pentru regiunile insulare condiția teritoriului transfrontalier să fie aplicată la nivelul bazinului maritim;
10. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, guvernelor statelor membre, autorităților regionale și locale, precum și partenerilor economici și sociali.